

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Румяна Лилова

Ива Кечева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7859** по описа за **2011** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 19706 от 12.09.2011 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез редовно упълномощения юрисконсулт Х. М., срещу Съдебно решение от 19.08.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по нахд № 12422/2010 г. С последното е отменено наказателно постановление (НП) № 70247 от 08.09.2010 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” (ОПП) - СДВР, с което на И. С. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150,00 (сто и петдесет) лв. и е лишен от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от един месец, на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДП).

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка. Неправилно съдът е приел, че не е доказано извършването на вмененото на В. нарушение. Твърди се неговата необоснованост, тъй като съдът е направил извод, който е несъответен на събраните по делото доказателства. Поддържа се, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява извършеното нарушение, нарушителя и неговата вина. Предвид

изложеното, моли отмяната на решението на СРС и постановяването на решение по същество, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът по касационната жалба – И. С. В., редовно призован, не се явява и не се представлява. Представя писмено становище по касационната жалба. Видно от последното той оспорва касационната жалба и моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 70247 от 08.09.2010 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение № 0107617/70247 от 12.08.2010 г. (АУАН), съставен от М. С., на длъжност „мл. автоконтрольор” при ОПП-СДВР, срещу И. С. В. за това, че на 05.06.2010 г., около 07,50 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от хотел „Плиска” към пл. „О. мост”, той е управлявал лек автомобил „М. С. Г.”, с държавен контролен номер (ДК№) СА6029НР и преди кръстовището с [улица], преди спирката на масовия градски транспорт, се движел със скорост 83,5 км/ч. при ограничение, въведено с пътен знак В 26 от 50 км/ч., като скоростта на движение на автомобила била установена със система за видеонаблюдение SENSYS01 20100605 075044 5330. Въз основа на този АУАН е било издадено обжалваното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства – показанията на М. С. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство).

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че въпреки изрично дадените указания, административнонаказващият орган (АНО) не е ангажирал доказателства, от които да се направи извод за техническа годност на системата за видеонаблюдение и за надеждно одобрение на тази система от Български институт по метрология. Обсъдил е представеното от АНО удостоверение и доказателствата, представени от процесуалния представител на жалбоподателя. В

резултат е направил извод, че тези, представени от АНО се отнасят до друг тип система, а не до тази, с която е засечена скоростта на В.. Преценил е, че по делото не се съдържат доказателства, установяващи тъждеството на двете системи. Предвид това е приел, че скоростта на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил е била установена със система за видеонаблюдение от неодобрен тип, което не е вписана в регистъра на Български институт по метрология и по отношение на която не е била извършена първоначална проверка за техническа изправност. Направил е извод, че скоростта на движение на управлявания от В. лек автомобил не е доказана по категоричен начин, респективно изложената в АУАН и НП фактическа обстановка е останала недоказана, поради което е отменил обжалваното НП като незаконосъобразно.

Административен съд София - град, IV- ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и правилно като краен резултат. То не страда от наведеното касационно основание. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Ето защо, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДП, в релевантната редакция, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Такава е използваната за установяване на процесното нарушение система за видеонаблюдение. Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес (чл. 189, ал. 7 ЗДП, в относимата редакция). За да бъдат такива, те следва да са изготвени с годни средства за измерване от одобрен тип. Такова средство за измерване е системата за видеонаблюдение по смисъла на пар. 1, т. 27 от Допълнителната разпоредба на Закона за измерванията (ДР на ЗИ). Тя ще е годно средство, в случай, че е одобрена по надлежния ред и е преминала на първоначална и/или последваща проверка. Именно годността на средството за измерване е оспорено от жалбоподателя в жалбата му срещу спорното НП и в съдебно заседание пред въззивната инстанция.

Контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка, като председателят на Българския институт по метрология одобрява типа на средствата за измерване и издава удостоверение от одобрен тип, когато след изпитване и оценяване на типа е установено съответствие на типа на средствата за измерване с изискванията към тях (чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 32, ал. 1 ЗИ). На плоскостта на цитираните разпоредби и приобщените пред въззивния съд доказателства, неговите изводи, че скоростта на движение на управлявания от В. лек автомобил е била установена със система за видеонаблюдение от неодобрен тип, невписана в регистъра на Българския институт по метрология и по отношение на която не е била извършена първоначална проверка за техническа изправност, са в съответствие със закона. Видно от спорното НП вмененото на В. нарушение е установено със система за видеонаблюдение ID: SENSYS01-20100605-075044-5330. Доказателства, че тази система е одобрена по смисъла на ЗИ, както и такива, че е преминала на първоначална и на последваща (ако е

необходима в зависимост от срока на първоначалната) проверка по делото няма. Оплакването, че съдът не е оценил правилно събраните в хода на съдебното производство доказателства следва да се квалифицира като довод за необоснованост. Тя обаче, не е самостоятелно касационно основание по смисъла на чл. 348 НПК, поради което този довод не следва да бъде съобразен от настоящия състав. Във връзка с представеното удостоверение към касационната жалба следва да се има предвид, че касаторът не е релевирал довод по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК – съществено нарушение на процесуалните правила. Като съобрази това и взе предвид разпоредбата на чл. 219, ал. 2, във вр. с ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, касационният съд намира, че представеното към касационната жалба удостоверение не следва да се взема предвид.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведеното касационно основание, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно по своя краен резултат.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение от 19.08.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по нахд № 12422/2010 г., с което е отменено наказателно постановление № 70247 от 08.09.2010 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция” – Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на И. С. В. на административно наказание „глоба” в размер на 150,00 (сто и петдесет) лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец, на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.